

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205731
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8614205731.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova č. 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 zastúpený Advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o. so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti žalovanej N. M., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/X, A., občan SR za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov Slovenska, so sídlom Farská 32, Michalovce, IČO: 42 331 579, zastúpené JUDr. Imrichom Hrubým, advokátom so sídlom Farská 32, Michalovce, o zaplatenie 241,31 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 28,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.5.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 67,94 (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Imricha Hrubého, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 22.4.2014, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 532,94 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvy č. A4200017, č. A4182864 a č. A5471848, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet, ktoré umožňujú žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0915585632, 0917269053 a 0917902236. V snahe predísť procesnej neistote, pri posudzovaní nároku žalobcu z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 213,- eur s tým, že ustanovenie dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Žalobca týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným sa domáha nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei Ascend G300, a to vo výške 169,- eur, Samsung E1150, a to vo výške 44,40,- eur. Odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku. Uvedená škoda

predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t. z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu splnil, avšak žalovaný si svoju základnú povinnosť (t. j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nesplnil.

Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie, žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržby prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi je nasledovný: akciová cena - 1,- eur, predajná cena - 170,- eur, uplatnená škoda - 169,- eur, akciová cena - 350,- eur, predajná cena - 394,40 eura, uplatnená škoda - 44,40 eura.

Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 228,31 eura vyfakturovaných v období 2013/01 - 2013/03. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 9.5.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 200,- eur. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so všeobecnými podmienkami článku 11, bod 11.14 a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 24.5.2013. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada súd, aby žalobcovi priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 28,31 eura aj nárok na zaplatenie sumy 213,- eur, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa ich názoru žalobcovi preukázateľne vznikla.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 241,31 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 24.5.2013.

Na pojednávaní dňa 26.11.2015, súd pokračoval v konaní a vec prejednal v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania a vedľajšieho účastníka podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to: zmluva o pripojení č. A4182864 zo dňa 18.2.2009, zmluva o pripojení č. A5471848 zo dňa 24.1.2011, dodatok k zmluve o pripojení č. A5471848, príloha č. 1 dodatku, zmluva o pripojení č. A4200017 zo dňa 8.1.2009, dodatok k zmluve č. A4200017, príloha č. 1 dodatku, pokus o pokonávku zo dňa 9.5.2013, faktúry č. 5200933929, 5200934186, 5200935339, 5201024788, 5197377766, 5197287539, 5197286253, 5197314123, 5197287385, 5193666301, 5193757195, 5193666396, 5193665011, všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 11.12.2014, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 9.2.2015, vyjadrenie žalobcu zo dňa 10.3.2015, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 20.3.2015, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C 234/2014 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzatvorili zmluvy č. A4200017, č. A4182864 a č. A5471848, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému 3 ks SIM kariet,

ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla 0915585632, 0917269053 a 0917902236.

Žalobca pri uzatvorení Dodatkov k uvedeným zmluvám odpredal žalovanému mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu: Huawei Ascend G300 vo výške 1,- eur a Samsung E1150 vo výške 350,- eur. Žalovaný sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov. Žalobca uplatnil nárok na náhradu škody ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov vo výške 213,- eur. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 28,31 eura vyfakturovaných v období 2013/01 - 2013/03. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 9.5.2013 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote, ktoré žalovaný nezaplatil. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z dlžnej sumy od 24.5.2013.

Žalobca na podanej žalobe zotrval v celom rozsahu.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení zo dňa 9.2.2015 uviedol, že vstúpil do konania v časti náhrady škody vo 213,- eur., ktorú skutkovo vymedzil ako rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou telefónu. Aj keby bol zo strany žalovanej splnený predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobca predával telefón/telekomunikačné zariadenie za nižšiu ako skutočnú cenu. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu, tak nedošlo, pretože tento za telefón/telekomunikačné zariadenia od žalovanej dostal dojednanú kúpnu cenu, a to za telefón/telekomunikačné zariadenie Huawei Ascend G300 sumu 1,- eur a za telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung E 1150 sumu 350,- eur. Navrhol žalobu v časti zaplataenia náhrady škody vo výške 213,- eur zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Predmetom konania teda bolo rozhodnúť o nároku žalobcu na zaplataenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 28,31 eura a o nároku na uplatnenú náhradu škody vo výške 213,- eur s príslušenstvom.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 43 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods.1 písm. a/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplataenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 6.2. písm. b/ Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. je účastník povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o

spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným štandardizovanou spotrebiteľskou zmluvou. Žalovaný okrem výberu programu a svojho podpisu žiadnym spôsobom neparticipoval na koncipovaní zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda neprijateľné zmluvné podmienky, pod sankciou absolútnej neplatnosti. Nevyhnutnosť tak výraznej právnej ochrany spotrebiteľov vyplýva z faktickej nerovnosti medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri uzatváraní zmluvy. Dôsledné aplikovanie všetkých európskych režimov a opatrení určených na ochranu spotrebiteľov je potrebné na udržanie dôvery spotrebiteľov k štandardizovaným produktom aj na slovenskom trhu.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhnú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 125 O.s.p. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Žalobca v rámci procesnej povinnosti pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti/ povinnosť tvrdenia/, opísal v žalobe skutočnosti, ktoré za takéto podľa vlastného presvedčenia považoval (§ 79 ods.1 , § 101 ods.1 O.s.p.). Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Dôkazným bremenom (§ 120 ods. 1 O.s.p.) sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva na rozhodnutie o veci nebola preukázaná, a teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver, ani o pravdivosti tvrdenej skutočnosti, ale ani o tom, že je tvrdená skutočnosť nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Záver o tom, že účastník neunesol dôkazné bremeno je možné urobiť len vtedy, keď súd riadne a úplne vykoná všetky dôkazy, ktoré účastník označil na preukázanie svojho tvrdenia. Účastníkom označený dôkaz súd neuskutoční iba v prípade, že jeho prostredníctvom nie je možné preukázať pre vec rozhodnú skutočnosť, napríklad preto, že označený dôkaz je zjavne nespôsobilý preukázať tvrdenú skutočnosť, alebo že sa týka skutočnosti, ktorá je podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci bezvýznamná.

Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí účastník preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, tzn. právny predpis, ktorý je na sporný vzťah aplikovaný. V predmetnom konaní bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť ohľadne tvrdených skutočností. Žalobca hmotnoprávne opieral uplatnený nárok o zmluvu o pripojení a jej dodatok uzavretú podľa zákona o elektronických komunikáciách, na základe ktorej poskytoval elektronické komunikačné služby a žalovanému odpredal predmetné mobilné telefóny. Pokiaľ ide o uplatňovanú náhradu škody bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť vo vzťahu k súčasnému naplneniu všetkých zákonných predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorou sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby žalobcom vo výške 28,31 eura, ktorá bola v konaní riadne preukázaná, nebola medzi účastníkmi sporná a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 28,31 eura s príslušenstvom.

V časti zaplatenia náhrady škody vo výške 213,- eura s príslušenstvom súd žalobu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom. Žalobca skutkovo vymedzil žalobu na náhradu škody

tak, že žalovaný porušil povinnosť zotrvať so žalobcom v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci uzatvorili Dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorej žalobca predal žalovanému mobilný telefón za akciovú cenu. Z uvedeného je zrejmé, že účastníci ohľadne mobilného telefónu uzatvorili platnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný stal vlastníkom predmetného mobilného telefónu. Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou mobilných telefónov bol výsledkom dohody účastníkov kúpnej zmluvy / právneho úkonu / a nie protiprávneho úkonu žalovaného.

Sám žalobca poukázal na to, že zmluvná pokuta ako paušalizovaná náhrada škody uzatváraná v predmetných dodatkoch bola inými súdmi vyhlásená za neprijateľnú, a teda za neplatnú. Cieľom takéhoto vyslovenia je, aby sa žalobca zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k všetkým spotrebiteľom, na ktorých majú takto dojednané zmluvné podmienky priamy dosah a môžu ich rovnako poškodiť. Podľa názoru súdu žalobca len určitým spôsobom modifikoval predtým uplatňovanú zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody na skutočnú škodu, pričom opäť nezohľadňuje intenzitu porušenia povinností spotrebiteľom (dobu zostávajúcej viazanosti). Škoda na strane žalobcu nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu. V takomto prípade by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, lebo by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aká skutočná škoda mu vznikla, a preto nie je naplnená ani príčinná súvislosť ako ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 241,31 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v rozsahu 28,31 eura z 242,31 eura, teda v rozsahu 11,73 %. Žalovaná bola úspešná vo zvyšných 88,27 %. Úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je preto 76,54 %. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobca, ako menej úspešný nemá právo na ich náhradu.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 67,94 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia pri hodnote veci 213,- eura za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 28.11.2014, t. j. 2x po 19,92 eura + 2x rež. paušál po 8,39 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Účasť vedľajšieho účastníka v tomto konaní bola aktívna a súd sa stotožnil s jeho právnou argumentáciou v prospech žalovanej.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju.